

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 15. decembra 2005*

V zadevi C-344/03,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 1. avgusta 2003,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Valero Jordana in P. Aalto, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Republiki Finski, ki jo zastopa T. Pynnä, zastopnica, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: finščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann (poročevalec),
R. Schintgen, G. Arestis in J. Klučka, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. septembra 2005,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo
v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Republika Finska – s tem da odstopanja iz člena 9(1) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 103, str. 1), kot je bila spremenjena z aktom o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter o prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 1994, C 241, str. 21, in UL 1995, L 1, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva), ni izvedla

v skladu z merili, ki jih določa ta določba, in ker ni dokazala, da so bili v okviru spomladanskega lova na vodne ptice v celinski Finski in v provinci Åland, izpolnjeni pogoji iz te iste določbe, ki bi dovoljevali tako odstopanje, še posebej glede uporabe meril o tem, da „ni druge zadovoljive rešitve“ in o „majhnem številu“, zlasti za naslednje vrste: navadna gaga (*Somateria mollissima*), zvonec (*Bucephala clangula*), srednji žagar (*Mergus serrator*), veliki žagar (*Mergus merganser*), beloliska (*Melanitta fusca*) in čopasta črnica (*Aythya fuligula*) – ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 Člen 7 Direktive določa:

„1. V vsej Skupnosti se vrste iz Priloge II zaradi svojega populacijskega nivoja, geografske razporeditve in stopnje razmnoževanja lahko lovijo skladno z nacionalno zakonodajo. Države članice zagotovijo, da lov na te vrste ne ogroža prizadevanj za njihovo ohranitev na območju njihove razširjenosti.

2. Vrste iz Priloge II/1 se lahko lovijo na geografskem območju morja in kopnega, kjer se uporablja ta direktiva.

3. Vrste iz Priloge II/2 se lahko lovijo samo v državah članicah, v zvezi s katerimi se navajajo.

4. Države članice zagotovijo, da je lov, skupaj s sokolarstvom, če to obstaja, kot se izvaja skladno z veljavnimi nacionalnimi predpisi, usklajen z načeli smotrne rabe in ekološko uravnoteženega nadzora nad zadevnimi vrstami ptic in da je ta praksa glede populacij vrst, zlasti selitvenih vrst, združljiva z ukrepi iz člena 2. Države članice zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo v času vzreje mladičev ali med različnimi fazami razmnoževanja. Če gre za selitvene vrste, zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo v času razmnoževanja ali v času vrnitve na gnezditvena območja. Države članice predložijo Komisiji vse ustrezne informacije o praktični uporabi svojih predpisov, ki urejajo lov.“

3 Člen 9(1) direktive določa:

„Države članice lahko odstopajo od določb členov 5, 6, 7 in 8, kadar ni na voljo druge zadovoljive rešitve, zaradi:

[...]

c) dopustitve ujetja, posedovanja ali druge sprejemljive oblike uporabe določenih ptic v majhnem številu pod strogo nadzorovanimi pogoji in na selektivni podlagi.“

- 4 V skladu s členom 16(1) Direktive se zaradi sprememb, potrebnih za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku določenih delov te direktive, ustanovi Odbor za prilagajanje tehničnemu in znanstvenemu napredku te direktive, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije. Odbor ORNIS je odbor za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku Direktive, ki je ustanovljen na podlagi člena 16 te direktive.

- 5 Priloga II k Direktivi navaja predvsem navadno gago, zvonca, srednjega žagarja, velikega žagarja, belolisko, čopasto črnico in zimsko raco (*Clangula hyemalis*).

Nacionalna ureditev

Glede celinske Finske

- 6 Člen 24 odloka št. 666 z dne 12. julija 1993 o lovu, kot je bil spremenjen z odlokom št. 869 z dne 27. novembra 1998 (v nadaljevanju: odlok o lovu), določa običajni datum konca lovne dobe na naslednji način:

„Običajni datum konca lovne dobe

Divjad je varovana, kot sledi:

[...]

13. [...] zvonec, [...] samica in letošnji mladiči navadne gage: od 1. januarja do 20. avgusta opoldne;

14. samec navadne gage od 1. januarja do 31. maja;

15. zimska raca, srednji žagar in veliki žagar od 1. januarja do 31. avgusta.“

7 Člen 29 odloka o lovu določa določena odstopanja od datumov konca lovne dobe:

„Spomladanski lov na določene vrste vodnih ptic:

Kadar ni na voljo druge zadovoljive rešitve in kolikor lov ne ogroža obdržanja ugodne stopnje ohranjanja, lahko osebe z običajnim prebivališčem v obalnih občinah na ozemlju območij lova v provincah Uusimaa, Varsinais Suomi in Satakunta kljub običajnim datumom konca lovne dobe, določenih v členu 24, prvi odstavek, v majhnem številu lovijo zimske race in navadne gage, zvonce, srednje žagarje in samce velikih žagarjev od 10. aprila do 21. maja.“

8 Med letoma 1998 in 2001 je ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, uporabljajoč odlok o lovu, redno dovoljevalo izdajo lovskih dovoljenj za spomladanski lov za vse navedene vrste ali za določene med njimi.

Glede otokov Åland

- 9 Člen 20, prvi in drugi odstavek, zakona province Åland št. 31 z dne 5. julija 1985 o lovu v provinci Åland (Jaktlag för landskapet Åland 5. 7. 1985/31), kot je bil spremenjen z zakonoma provinc št. 68/1995 in 46/1999 (v nadaljevanju: zakon province št. 31), določa:

„Oblasti province Åland lahko po posvetovanju z lovskimi društvi v odloku province določijo, katere vrste divjadi se lahko lovi, v katerem obdobju leta se lahko lovi zadevne vrste, na katerem območju je lov dovoljen in kateri pogoji veljajo med drugim za lov na neko vrsto. S pridržkom izjem, določenih v drugem in tretjem odstavku, lov na te vrste ptic ni dovoljen v času vrnitve na gnezditvena območja, v času razmnoževanja in v času vzreje mladičev.

Kadar ni na voljo kakšne druge zadovoljive rešitve, lahko oblasti province Åland za določeno obdobje med 15. marcem in 25. majem izdajo lovska dovoljenja za lov na navadno gago, belolisko, čopasto črnico, zvonca, srednjega žagarja, velikega žagarja, zimsko raco in sloko v majhnem številu [...]“

- 10 Lov je dovoljen v provinci Åland v obdobju med 1. septembrom in 31. decembrom za naslednje vrste: čopasta črnica, zvonec, zimska raca, veliki žagar, srednji žagar in sloka.

- 11 V letih od 1998 do 2001 so oblasti province Åland dovolile izdajo lovskih dovoljenj za spomladanski lov za vse vrste iz člena 20, drugi odstavek, zakona province št. 31 ali za določene med njimi.

Dejansko stanje in predhodni postopek

- 12 Komisija je po prejemu pritožb iz let 1995 in 1996 v zvezi s spomladanskim lovom na ptice na Finskem 19. februarja 1998 na Republiko Finsko naslovila pisni opomin, v katerem ugotavlja, da je ta država članica v nasprotju s členom 7(4) Direktive dovoljevala spomladanski lov na določene vrste prostoživečih vodnih ptic iz priloge II k tej direktivi v času gnezdenja na celinski Finski in na otokih Åland. Po njenem mnenju pogoji za izvajanje odstopanja iz člena 9(1)(c) te direktive niso bili izpolnjeni. V tem opominu je Komisija še posebej navedla, da niso izpolnjena merila glede „druge zadovoljive rešitve“ in o „majhnem številu“.
- 13 Ker Komisija ni bila zadovoljna z odgovorom na ta pisni opomin, je 28. aprila 1999 na Republiko Finsko naslovila obrazloženo mnenje, v katerem je na kratko ponovila svoje očitke iz pisnega opomina in to državo članico pozvala, naj v dveh mesecih od njegovega prejema sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev s tem mnenjem .
- 14 Finska vlada je odgovorila na obrazloženo mnenje v dopisih z dne 21. junija 1999 in 30. marca 2001.

- 15 Po tistem, ko je preučila odgovore finskih oblasti, je Komisija 25. julija 2001 izdala dopolnilno obrazloženo mnenje, v katerem je potrdila svoje prejšnje stališče.
- 16 Po tem, ko je Republika Finska na to dopolnilno obrazloženo mnenje odgovorila, da so po njenem mnenju izpolnjeni pogoji za izvajanje odstopanja, določeni v členu 9(1)(c) Direktive, je Komisija vložila to tožbo.

Tožba

- 17 Komisija ob priznavanju, da lahko spomladanski rekreativni lov šteje za „sprejemljivo obliko uporabe“ v smislu člena 9(1)(c) Direktive, poudarja, da v tem primeru taka oblika lova ne izpolnjuje niti pogoja glede neobstoja druge zadovoljive rešitve niti pogoja glede majhnega števila.

Neobstoj druge zadovoljive rešitve

Trditve strank

- 18 Po mnenju Komisije obstajajo za vrste ptic, ki so predmet obravnave v tem postopku, druge zadovoljive rešitve razen spomladanskega lova, tako na celinski Finski kot na otokih Åland. Opirajoč se na študijo Republike Finske Komisija

poudarja, da so vse ali skoraj vse vrste, ki se jih da loviti spomladi, običajno prisotne tudi jeseni na območjih, kjer se lovi spomladi. Tako se spomladanskega lova na navadno gago, zvonca, velikega žagarja in čopasto črnico ne da upravičiti z dejstvom, da te vrste jeseni ne bi bile prisotne na navedenih območjih.

19 Nasprotno pa Komisija priznava, da se ne zdi razumno loviti zimske race jeseni na istih območjih, kot se lovi spomladi.

20 Lov na srednjega žagarja in belolisko bi bil lahko v določeni meri težji jeseni.

21 V vsakem primeru Komisija meni, da jesenski lov na tri vrste ptic, omenjene v točkah 19 in 20 te sodbe, čeprav je količinsko šibkejši kot spomladanski, in „lov na druge vrste vodnih ptic, ki so prisotne jeseni“ predstavljata drugo zadovoljivo rešitev, ki lahko nadomesti spomladanski lov. V bistvu naj te tri vrste ne bi imele posebnega namena, ki bi onemogočil njihovo nadomestitev z drugo vrsto divjadi na istem območju. Natančneje, zimsko raco lahko nadomesti mlakarica, krehelj in žvižgavka. Podredno Komisija meni, da bi moralo bilo mogoče dovoliti spomladanski lov na vodne ptice, ki niso prisotne jeseni, če so drugi pogoji iz člena 9(1)(c) Direktive izpolnjeni.

- 22 Finska vlada zatrjuje, da ne obstaja druga zadovoljiva rešitev, s katero bi se nadomestilo spomladanski lov, kakršen se trenutno izvaja na Finskem. Glede tega za vsako vrsto, na katero se nanaša tožba zaradi neizpolnitve obveznosti, navaja razloge, zaradi katerih taka rešitev ni mogoča.
- 23 Navedena vlada poudarja, da se na celinski Finski dejansko od pomladi 2001 ni lovilo drugega kot zimsko raco, navadno gago in velikega žagarja. Na otokih Åland se je lahko spomladi lovilo vse vrste, navedene v točki 5 te sodbe.
- 24 Glede navadne gage finska vlada navaja, da so pristojne oblasti na podlagi informacij, ki so jih imele na razpolago, presodile, da je spomladanski lov na te ptice potreben v določenih geografskih sektorjih, ker primerki te vrste jeseni niso prisotni v zadostnih količinah, da bi se jih lovilo. Predstavniki te vrste, ki so v omenjenih sektorjih prisotni jeseni, naj bi namreč bili samice in mladiči, ki so se izlegli tistega leta. Poleg tega naj bi šlo za vrsto, ki gnezdi na območju Finske in zaradi katere naj bi lovci odstranjevali majhne plenilce, ki živijo na zadevnih območjih, da bi omogočili boljše gnezdenje.
- 25 Lov na zvonca in čopasto črnico naj jeseni ne bi bil mogoč, ker ptice takrat bivajo v številčnih skupinah, večinoma v oddaljenosti več kot 50 metrov od obrežja. Domet karabink, ki se jih uporablja za lov na ptice, naj bi bil namreč največ 35 metrov, zaradi varnosti pa uporaba pušk naj ne bi bila dovoljena. Poleg tega naj bi bil zvonec

vrsta, ki gnezdi v luknji in ki ji mora gnezdišča postaviti človek. V praksi so večino gnezdišč postavili lovci. Lov bi bil torej ustrezen z namenom razmnoževanja ptic.

- 26 Spomladanski lov na velikega žagarja naj bi bil upravičen predvsem zato, da človek, natančneje lovci, zagotovijo namestitev gnezdišč, nepogrešljivih za razmnoževanje te vrste.
- 27 Glede zimske race, beloliske in srednjega žagarja, finska vlada poudarja, da lov nanje ni mogoč jeseni, ker v tem obdobju niso prisotne v zadostnih količinah, da bi se jih lahko lovilo v geografskih sektorjih, ki so odprti za spomladanski lov.
- 28 Na koncu finska vlada ugovarja argumentu Komisije, da merilo o neobstoju druge zadovoljive rešitve ni izpolnjeno, ko se lahko spomladanski lov na določeno vrsto vodnih ptic nadomesti z lovom na drugo vrsto jeseni. Glede tega poudarja, da navedbe Komisije niso v skladu z utemeljitvami Direktive, ki pristopa glede na vrsto in predvideva tudi varstvo glede na vrsto ptic. Sicer pa naj ne bi bilo mogoče zahtevati, da se lov na eno vrsto zamenja z lovom na drugo vrsto, ne da bi se preučilo, na kakšen način povečevanje lova na prvo vrsto vpliva na stanje njenega varstva.

Presoja Sodišča

- 29 V skladu s členom 7(1) Direktive se lahko vrste iz priloge II lovijo skladno z nacionalno zakonodajo. Vendar pa odstavek 4 tega člena določa, naj države članice

zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo v času vzreje mladičev ali med različnimi fazami razmnoževanja.

- 30 V tem primeru se za vrste, ki so predmet obravnave tega spora in so navedene v točki 5 te sodbe, uporablja dve določbi iz prejšnje točke. Nesporno pa je, da spomladanska lovna obdobja, ki veljajo na Finskem, ustrezajo obdobjem gnezdenja teh vrst, ki se jih na podlagi člena 7(4) Direktive tudi ne sme loviti v zadevnih obdobjih.
- 31 Kljub temu pa člen 9(1)(c) Direktive dopušča možnost, da se lahko ob spoštovanju pogojev iz te določbe na podlagi odstopanj dovoli lov na vrste iz priloge II k tej direktivi v obdobjih, navedenih v njenem členu 7(4), torej tudi v času vzreje mladičev ali med različnimi fazami razmnoževanja (glej v tem smislu sodbi z dne 16. oktobra 2003 v zadevi *Ligue pour la protection des oiseaux* in drugi, C-182/02, Recueil, str. I-12105, točke od 9 do 11, in z dne 9. junija 2005 v zadevi *Komisija proti Španiji*, C-135/04, ZOdl., str. I-5261, točka 17).
- 32 Med pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za to, da se ta lov lahko dovoli na podlagi člena 9(1)(c) Direktive, je zlasti pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve (glej zgoraj navedeni sodbi *Ligue pour la protection des oiseaux* in drugi, točka 15, in *Komisija proti Španiji*, točka 18).

- 33 Vendar ni mogoče šteti, da je ta pogoj izpolnjen, če lovna doba, dovoljena na podlagi odstopanja, po nepotrebnem sovpada z obdobji, za katera Direktiva ureja posebno varstvo. Take potrebe še posebej ni, če ima ukrep, ki dovoli lov iz naslova odstopanja, za svoj edini cilj podaljšanje lovne dobe določenih vrst ptic na območjih, na katerih se te že nahajajo v lovni dobi, določeni v skladu s členom 7 Direktive (glej zgoraj navedeni sodbi Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, točka 16, in Komisija proti Španiji, točka 19).
- 34 Ko gre za spomladanski lov na sedem vrst ptic, navedenih v točki 5 te sodbe, je pomembno najprej ugotoviti, da je bilo po poteku roka iz dopolnilnega obrazloženega mnenja, kot izhaja iz dokumentov iz spisa v tem postopku in skladno z navedbami finske vlade, v celinski Finski mogoče loviti samo zimsko raco, navadno gago in velikega žagarja. Nasprotno pa je bilo mogoče teh sedem vrst loviti na otokih Åland. Iz tega sledi, da je bilo mogoče tako v celinski Finski kot na otokih Åland spomladi loviti le zimsko raco, navadno gago in velikega žagarja.
- 35 Glede navadne gage je treba poudariti, da iz ornitološke študije, ki jo je izvedel inštitut za preučevanje divjadi in ribolova Riista ja kalatalouden tutkimuslaitos, na katero se sklicujeta stranki (v nadaljevanju: študija), izhaja, da se neka nezanemarljiva količina primerkov te vrste nahaja na spomladanskih lovnih območjih od začetka jeseni. Trditev finske vlade, po kateri so primerki te vrste, ki so jeseni prisotni na teh območjih, samice ali mladiči, ki so se izlegli tistega leta, ni podprta z nobenim dokazom, kot to tudi priznava ta vlada. Končno, čeprav je res, da lovci opravljajo koristno dejavnost pri upravljanju naravnega okolja, s tem da spomladi lovijo majhne plenilce, zato da bo gnezdenje navadne gage dalo boljše rezultate, ne kaže, da bi se ta dejavnost lahko izvajala le, če je lovna doba na navadno gago odprta spomladi.

- 36 Zato se ne more šteti za dokazano, da spomladanski lov na navadno gago, dovoljen na podlagi odstopanj, izpolnjuje pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve iz člena 9(1)(c) Direktive.
- 37 Glede zvonca in čopaste črnice ni sporno, da sta jeseni ti vrsti prisotni v določenih količinah na območjih spomladanskega lova. Razen tega iz študije izhaja, da se od 36 do 37 % predstavnikov teh vrst, ki so jeseni prisotni na teh območjih, nahaja na razdalji manj kot 50 metrov od obrežja. Sicer pa je v tej študiji posebej navedeno, da tako navedeni delež ptic izvira iz štetja, izvedenega iz premikajočega se čolna, in ustreza točno določenemu položaju v času. V nasprotju s tem je lov trajajoča dejavnost, v okviru katere lovec čaka, da ptice zamenjajo položaj. Zato je glede na to študijo verjetno, da je število ptic, ki se jih da loviti z obrežja, še večje od tistega, ki izhaja iz navedenih štetij.
- 38 Ko gre, natančneje, za zvonca, čeprav je mogoče sprejeti, da s tem, ko lovci nameščajo gnezdišča med obdobjem spomladanskega lova, izvršujejo koristno dejavnost za razmnoževanje te vrste, ne kaže, da bi se ta dejavnost lahko izvajala le, če je lovna doba na te ptice odprta spomladi.
- 39 V teh okoliščinah je treba šteti, da finska vlada ni dokazala, da spomladanski lov na zvonca in na čopasto črnico, dovoljen na podlagi odstopanj, izpolnjuje pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve iz člena 9(1)(c) Direktive.

- 40 Glede spomladanskega lova na velikega žagarja, ki naj bi bil v bistvu upravičen zaradi nujnosti, da človek, natančneje lovci, zagotovijo namestitev gnezdišč, nepogrešljivih za razmnoževanje te vrste, zadostuje napolilo *mutatis mutandis* na točki 38 in 39 te sodbe.
- 41 Glede srednjega žagarja in beloliske je treba poudariti, da se je finska vlada omejila, ne da bi svoje trditve podprla z dokazi, na navajanje, da lov na te vrste ni mogoč jeseni, ker te v tem letnem času niso prisotne v zadostnih količinah, da bi se jih lahko lovilo na geografskih območjih, odprtih za spomladanski lov. Iz študije pa izhaja, da sta, vsaj v enem delu jeseni, ti dve vrsti dejansko prisotni na otokih Åland, čeprav v občutno manjšem številu kot spomladi.
- 42 Treba je torej šteti, da ni dokazano, da spomladanski lov na srednjega žagarja in na belolisko izpolnjuje pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve iz člena 9(1)(c) Direktive.
- 43 Končno, glede zimske race, vrste, ki je Komisija po nesreči ni izrecno navedla v sklepih svoje tožbe, medtem ko je v tej isti tožbi specifično očitala toženi državi članici, da je dovolila spomladanski lov na to vrsto, ne da bi bil izpolnjen pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve, ni sporno, da je ni mogoče loviti jeseni na geografskih področjih, odprtih za spomladanski lov.

44 Glede tega je treba poudariti, da ukrep, s katerim se dovoljuje jesenski lov ali celo spomladanski lov na druge vrste vodnih ptic, ki so prisotne na teh območjih, namesto spomladanskega lova na zimsko raco, ne more šteti za drugo zadovoljivo rešitev v smislu člena 9(1)(c) Direktive. Dejansko bi s to rešitvijo tvegali vsaj delno izničenje te določbe, ker bi se na določenih območjih dopuščala prepoved lova na določene vrste ptic, čeprav lov v majhnem številu domnevno ne bi ogrožal ohranjanja njihove populacije na zadovoljivi ravni in bi zato ustrezal sprejemljivi obliki uporabe teh vrst (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, točka 17). Poleg tega, razen če bi šteli, da so vse vrste ptic glede lova enakovredne, bi taka rešitev v vsakem primeru ogrožala pravno varnost, saj temelj, zaradi katerega se lahko šteje, da lahko lov na eno vrsto zamenja lov na drugo vrsto, ne izhaja iz ureditve, ki se uporablja.

45 Iz tega sledi, da spomladanski lov na zimsko raco izpolnjuje pogoj o neobstoju druge zadovoljive rešitve iz člena 9(1)(c) Direktive.

46 Upoštevajoč zgoraj navedeno, je treba sprejeti očitek Komisije, da spomladanski lov na navadno gago, zvonca, srednjega žagarja, velikega žagarja, belolisko in čopasto črnico ni v skladu s pogojem o neobstoju druge zadovoljive rešitve iz člena 9(1)(c) Direktive.

Majhno število

Trditve strank

- 47 Komisija opozarja, da je treba po mnenju odbora ORNIS pod „majhnim številom“ razumeti število, manjše od 1 % povprečne letne smrtnosti zadevne vrste, v primeru vrst, na katere je prepovedan lov, in število, ki ustreza približno 1 % v primeru vrst, na katere je lov dovoljen.
- 48 Glede lova na navadno gago, velikega žagarja, srednjega žagarja, belolisko, zvonca in čopasto črnico pa naj Republika Finska ne bi spoštovala pogoja o odstrelu (točka 53) v „majhnem številu“ v smislu člena 9(1)(c) Direktive. V nasprotju s tem naj bi bila ta določba spoštovana v primeru zimske race.
- 49 Finska vlada priznava, da ta določba ni bila spoštovana v primeru navadne gage, velikega žagarja, srednjega žagarja in beloliske.
- 50 Nasprotno ta vlada navaja, da je bilo med spomladansko lovno dobo leta 2001 ujetih 1461 zvoncev in 2585 čopastih črníc. S primerjavo teh števil in stopnje letne smrtnosti teh vrst bi dobili razmerje 0,8 % za zvonca in 1,2 % za čopasto črnico. Vsaka od teh dveh vrst naj bi torej izpolnjevala odločujoči pogoj, ki ga je postavil

odbor ORNIS, po katerem mora število ujetih ptic ustrezati približno 1 % deležu njihove letne smrtnosti. Poleg tega naj bi stanje populacije teh vrst potrjevalo njihovo povečanje.

Presoja Sodišča

- 51 Treba je spomniti, da je lov v skladu s členom 9(1)(c) Direktive dovoljen samo, če se nanaša le na določene ptice v majhnem številu (glej zgoraj navedeno sodbo Ligue pour la protection des oiseaux in drugi, točka 15).
- 52 V tem primeru ni sporno, da pogoj, po katerem se lahko lovi le v majhnem številu, ni bil spoštovan glede navadne gage, velikega žagarja, srednjega žagarja in beloliske. Treba je torej preveriti, ali je ta pogoj izpolnjen glede zvonca in čopaste črnice.
- 53 V tem pogledu dokument Komisije, z naslovom „Drugo poročilo o uporabi Direktive 79/409/EGS o ohranjanju prostoživečih ptic“ (COM(93) 572 konč.) z dne 24. novembra 1993, navaja, da je treba v skladu z deli odbora ORNIS za majhno število šteti odstrel, ki je manjši od 1 % skupne letne smrtnosti zadevne populacije

(srednja vrednost) za vrste, ki se jih ne sme loviti, in odstrel približno 1 % za vrste, ki se jih sme loviti, s tem da se z „zadevno populacijo“ glede selitvenih vrst razume populacijo regij, ki oskrbujejo glavne kvote, ki se nahajajo v regiji, kjer se izvaja odstopanje v času njegove uporabe.

- 54 Čepprav je res, da merilo, ki se nanaša na majhno število, kot ga je izdelal odbor ORNIS, ni pravno zavezujoče, ga lahko v tem primeru zaradi znanstvene avtoritete, ki jo imajo mnenja tega odbora, in neobstoja vsakršnega nasprotnega znanstvenega dokaza Sodišče uporablja kot referenčni temelj za presojo, ali odstopanje, ki ga dodeli tožena država članica na podlagi člena 9(1)(c) Direktive, spoštuje pogoj, po katerem je treba zadevne ptice loviti v majhnem številu (glej zlasti sodbo z dne 9. decembra 2004 Komisija proti Španiji, C-79/03, ZOdl., str. I-11619, točka 41).
- 55 Ugotovljeno pa je, da je bilo spomladi leta 2001 na otokih Åland ulovljenih 1461 zvoncev in 2585 čopastih črnic. Poleg tega iz spisa izhaja, da je po mnenju odbora ORNIS spomladanski odstrel 1758 zvoncev in 2208 čopastih črnic enak 1 % skupne letne smrtnosti zadevne populacije in zato izpolnjuje pogoj, po katerem morajo biti odstreli izvršeni v majhnem številu, kot je to določil navedeni odbor.
- 56 Iz tega torej izhaja, da ob izteku roka, določenega v dopolnilnem obrazloženem mnenju, število zvoncev, ujetih na otokih Åland, ni presevalo praga majhnega števila, kot ga je določil odbor ORNIS.

- 57 Glede čopaste črnice je število ujetih ptic manjše od 1,2 % skupne letne smrtnosti zadevne populacije. Ob upoštevanju dejstva, da je po mnenju odbora ORNIS po eni strani treba šteti za „majhno število“ vsak odstrel v količini 1 % skupne letne smrtnosti zadevne populacije za vrste, ki se jih sme loviti, kot je čopasta črnica, in da po drugi strani ni sporno, da je populacija te vrste naraščala, je treba šteti, da število ujetih čopastih črníc na otokih Åland ne presega praga majhnega števila, kot ga je določil ta odbor.
- 58 Iz tega sledi, da je spomladanski lov na zvonca in na čopasto črnico na dan po izteku roka, določenega v dopolnilnem obrazloženem mnenju, spoštoval pogoj, po katerem sme priti do odstrela ptic le v majhnem številu.
- 59 Iz navedenega izhaja, da je treba sprejeti očitek Komisije o tem, da spomladanski lov na navadno gago, velikega žagarja, srednjega žagarja in belolisko ni v skladu s pogojem glede ulova ptic v majhnem številu, ki ga določa člen 9(1)(c) Direktive.
- 60 Posledično je treba šteti, da Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz te direktive, ker ni dokazala, da sta bila v okviru spomladanskega lova na vodne ptice v celinski Finski in v provinci Åland izpolnjena:
- v primeru navadne gage, zvonca, srednjega žagarja, velikega žagarja, beloliske in čopaste črnice pogoj, ki je določen v členu 9(1)(c) Direktive z namenom odstopanja in ki se nanaša na neobstoj druge zadovoljive rešitve, kot je spomladanski lov; in

- glede navadne gage, velikega žagarja, srednjega žagarja in beloliske pogoj, določen v tej določbi z namenom odstopanja, ki se nanaša na dejstvo, da sme lov obsegati le odstrel ptic v majhnem številu.

61 V preostalem se tožba zavrne.

Stroški

62 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Republiki Finski naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz te direktive, ker ni dokazala, da sta bila v okviru spomladanskega lova na vodne ptice v celinski Finski in v provinci Åland izpolnjena:**

- v primeru navadne gage, zvonca, srednjega žagarja, velikega žagarja, beloliske in čopaste črnice pogoj, ki je določen v členu 9(1)(c) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic, kot je bila spremenjena z aktom o pogojih pristopa Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter o prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija z namenom odstopanja, in ki se nanaša na neobstoj druge zadovoljive rešitve, kot je spomladanski lov; in

- glede navadne gage, velikega žagarja, srednjega žagarja in beloliske pogoj, določen v isti določbi z namenom odstopanja, ki se nanaša na dejstvo, da sme lov obsegati le odstrel ptic v majhnem številu.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Republikli Finski se naloži plačilo stroškov.

Podpisi